

Jak málo víš - Gott, Karel

Máš něžná zápěstí,
máš dětskou tvář,
pod víčky souhvězdí,
já znám tu zář.

Noc bílých návěstí
je úsměv tvůj,
tvé jméno stejně zní
jak nápěv můj.

Jsi náhlá závrať sblížení,
strach máš,
jsi krásné dívčí trápení,
když se vzdáváš.

Máš náruč bázlivou,
tvá dlaň se ptá,
jak vzít si lásku mou,
když svou mi dá.

Pod tenkou blůzku
vánek vlét a dých,
mám s vílou schůzku,
byl by hřích
nebýt básník.

Máš ústa smířená
a v trávě spíš,
má lásko schoulená,
jak málo víš.

Jak málo víš.